

En uretfærdig dom ved Byretten

Modstanderne af indvandringen fik desværre ikke deres sendetilladelse til lokalradioen Radio Holger tilbage ved dommen fra Københavns Byret. Nu skal der så satses mere på Internetradioen Radio Holger.

Endnu engang må man desværre konstatere, at det danske retssystem slet ikke er et rigtigt retssystem men bare nogle tilfældige embedsmænd, der optræder som lakajer for myndighederne. Dette blev helt klart ved dommen afsagt den 25. maj 2007 i sagen som Radio- og TVNævnet havde anlagt mod Radio Holger i forbindelse med fratagelsen af radioens sendetilladelse i efteråret 2006. Radio- og TVNævnet ville have Københavns Byrets bekræftelse på denne fratagelse, og man ville have, at Radio Holger selv skulle betale for at blive lukket.

Rent formelt fik Radio- og TVNævnet også alt dette i Byretten, for dommen er utroligt nok en direkte afskrift af Kammeradvokatens og dermed Radio- og TVNævnets krav. Der er populært sagt ikke ændret et komma, og det må jo også være nemt at være dommer på den måde. Man følger bare kammeradvokatens anvisninger, afskriver kammeradvokatens krav og ophøjer dem så til en dom, og bagefter hæver man så sin store løn som dommer.

Vi er meget skuffede over det danske retssystem, det er bundråddent og afskyeligt, og hvad der sker i dette såkaldte retssystem har intet med retfærdighed at gøre. Derfor er der heller intet formål med at anke. I praksis betød dommen altså, at Radio Holger ikke fik bekræftet sin sendetilladelse, men at man tværtimod godkendte Radio- og TVNævnets fjernelse af sendetilladelsen, og derfor opløstes Radioforeningen Radio Holger da også jfr. vedtægterne den 25 maj 2007 ved afsigelsen af dommen.

Radio- og TVNævnet fik også ved dommen tilkendt 16.200,00 kroner i sagsomkostninger, men dette får dog ingen praktisk betydning, da Radioforeningen Radio Holger som nævnt er opløst. Reaktionen på dette er naturligvis også, at der nu må satses langt mere på hele informationsindsatsen via Internettet, da det er blevet klart, at vi ikke får lokalradioen tilbage.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 2, Nummer 10

Juni 2007

Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.

Mona Sahlin er nu blevet leder for det svenske Socialdemokrati, og det er meget bemærkelsesværdigt, da hun jo også er kendt som en forræder mod den vestlige civilisation. Hun har igen og igen talt islams sag mod sine svenske landsmænd og deres interesser, og hun er en overbevist tilhænger af indvandringen og det multietniske samfund. Socialdemokraterne synes desværre at være de fødte forrædere.

Endnu en racimesigtelse

En kommentar ved Kaj Vilhelmsen

Man må virkelig undre sig over myndighedernes vanvittige spild af tid og penge. Sidste år anmeldte det såkaldte Dokumentations- og Rådgivningscenter (DRC) undertegnede og Radio Holger efter §.266b for en udsendelse den 2. august, og nu efter ca. 10 måneder har man officielt sigtet mig i denne sag, som jeg i praksis allerede har vundet. Man erklærer samtidigt med sigtelsen, at det slet ikke er sikkert, at sagen bliver til noget, og det kan man godt forstå, da jeg kan henvise til mange tidligere domsafgørelser, der fastslår, at udtrykket "fremmede" ikke kan være strafbart efter §.266b. Da jeg i hele udsendelsen konsekvent benytter dette udtryk, og myndighederne i øvrigt ikke råder over en autentisk optagelse af udsendelsen fra den 2. august 2006 men alene baserer sig på noget løs snak fra en libaneser og nogle optagelser, der ikke har noget med udsendelsen den 2. august at gøre, så er sigtelsen faktisk helt latterlig. Men alligevel har den mærkværdige stikkercentral DRC altså endnu engang udnævnt mig til en forbryderisk racist i det forfængelige håb, at kunne lukke munden på mig. Jeg kan dog i denne forbindelse være ligeglad, for anklagemyndigheden har ikke en reel chance, men skatteyderne kan ikke være ligeglade, for de betaler for det hele.

I forbindelse med denne nye såkaldte racimesag, vil jeg ikke undlade et lille hjertesuk. Jeg synes egentligt, at det er komisk, når folk har så travlt med at udnævne andre til "racister". Hvis det virkelig skulle være tilfældet, at folk er racister, så er der da ikke noget galt i det. Det er da ikke værre at være racist end at være socialist, liberal eller socialdemokrat. Hvem har fortalt det, underskolerelemlærerne? Og at en domstol bruger censurparagraffen 266b mod en mand, det siger da ikke noget om ham men bare om et råddent samfund, der ikke er noget sandt demokrati. Det er latterligt og direkte barnligt at bruge udtrykket "racist", som et skældsord, når det egentlig kun betyder "tilhænger af en raceteori", lige så vel som udtrykket "socialist" betyder "tilhænger af en socialistisk teori". I øvrigt mener jeg slet ikke, at vort nuværende samfundssystem overhovedet er kvalificeret til at udtale sig om, hvorvidt racismen er god eller dårlig, da dette samfundssystem kun kender til racismen fra underlødige medier, der ikke kan tillægges nogen vægt.

I alle mine såkaldte racimesager har jeg aldrig mødt en jurist, der virkelig vidste, hvad udtrykket racisme betyder. Juristerne får deres oplysninger om racisme fra Ekstra Bladet, og deres opfattelse er derefter.

Danmark er gennem de venstreorienteredes åndelige terror blevet til et land, der elsker løgner og hader sandheden. Det så man meget tydeligt under folketingsdebatten den 23. maj, hvor man voldsomt angreb Søren Krarups helt sandfærdige udtalelse. Søren Krarup sagde følgende: »Koranen svarer her til Karl Marx's Das Kapital eller til Hitlers Mein Kampf. Det er den hellige bog, som skal dominere alt, det er totalitarismen.« Der er ingen som helst tvivl om, at Søren Krarup her har ret, for både politiske bevægelser og religiøse bevægelser har som bekendt en hellig bog, der fortolker verden for tilhængerne. Og det er også sandt, at de tre nævnte bøger alle er eller var hellige bøger for totalitære bevægelser. Men når det nu er sandt, hvorfor i alverden må folketingsmedlemmet Søren Krarup så ikke sige det? Når man overværede debatten, så blev man også forbavset over, at vreden mod Søren Krarups udtalelse alene var en vrede på muhamedanernes vegne. Det blev således påstået, at muhamedanere skulle blive fornærmede over, at Koranen blev sammenlignet med værkerne Kapitalen og Min Kamp, mens det overhovedet ikke blev nævnt som en eksisterende mulighed, at kommunisterne og nationalsocialisterne kunne blive fornærmede over, at deres hellige bøger blev sammenlignet med Koranen. Dette viser jo helt tydeligt, at det netop er muhamedanerne, som en stor del af Folketingets medlemmer kryber for. Et andet mærkeligt forhold var, at da debatten efterhånden forvandlede sig til en ny tørklædedebatte, udtrykte et medlem af Folketinget sin forfærdelse over, at det muhamedanske tørklæde af Søren Krarup var blevet sammenlignet med hagekorset, der er symbol på mange millioner menneskers voldelige død. Ja, måske, men nu er det jo sådan i virkelighedens verden, at der faktisk blev slået langt flere millioner mennesker ihjel i kommunismens navn end i nationalsocialismens navn, hvorfor hammer og segl altså også må være et mere berygtet symbol end hagekorset. Og med hensyn til tørklædet, symbolet på islam, så er det stadig sandt, at der jo i islams over 1300-årige historie er slået langt flere millioner mennesker ihjel i islams navn end i nogen anden ideologis eller religions navn, så hvorfor i alverden skulle muhamedanere egentligt have en ret til at føle sig fornærmede over Søren Krarups sammenligning? Andre kunne da have ret til at føle sig mere fornærmede.

Nyheder

Det nye Perkerparti

Mediernes foretrukne indvandrere, Naser Khader, har dannet et nyt politisk parti, Ny Alliance, og medierne svømmede over af begejstring. Overalt i medierne blev der talt om dette initiativ, og overalt blev initiativet hævet op i skyerne, for Naser Khader er medierne yndlingsperker, og der er ingen grænse for den reklame, som medierne vil give ham og hans nye parti. Det er fuldstændigt kvalmende, som de danske medier ligger på knæ og tilbøder denne indvandrer fra Syrien og hans danske medløbere. De danske medier fornædler sig selv ved at optræde som krybende lakajer for en indvandrer, der er blevet en stor kanon i det danske politiske billede bare ved at gentage det danske borgerskabs banale flokklere. Men trods mediernes lovprisninger og jubelråb om den vældige opbakning, som Naser Khader har, så skal det jo nok vise sig, at det hele bare er et medieflip. I øvrigt er det komisk at se, hvordan mange forvirrede danske småborgere styrter til og indmelder sig i et politisk parti, som de intet ved om. Ny Alliance har endnu intet program, ingen organisation men bare et intetsigende perkeransigt, der holdes op for mængden som et gudsbillede, Naser Khaders billede, og det er åbenbart nok for de mindre begavede borgere. Bare der er en ægte perker, der vil gentage borgerskabets forslidte flokklere, dvs. være lige så dum som småborgerne, så kaster idioterne sig for hans fødder i begejstring. Og mediefolkene elsker det og udbreder Naser Khaders ry for alverden. Men småborgerne glemmer, at de fremmede er farlige, og de fremmede, der efterligner os for at få magt, det er de farligste. Og Naser Khader er ingen helt men bare en nasseprins, der bliver siddende som medlem af Folketinget, skønt han er valgt på radikale stemmer. Havde han været en hæderlig person, så havde han naturligvis opgivet folketingsmandatet, men af natur er han både en nasser og en Naser Khader. Og det er hans natur at være sådan. Hans første såkaldte politiske forslag går da også ud på at gøre det endnu nemmere for de fremmede at komme til Danmark og opholde sig i landet. For Naser Khader ønsker, at endnu flere af hans landsmænd fra Mellemøsten skal nasse på Danmark, og derfor vil han åbne porten på vid gab.

Muhamedanerne forsøgte at knægte den demokratiske ytringsfrihed i den vestlige verden, men den gik ikke, og kampen for ytringsfrihed fortsætter.

Det ulovlige islam

At islam reelt indeholder en stor overtrædelse af den danske lovgivning, det kommer nu frem i forbindelse med nogle udtalelser af den danske overløber Abdul Wahid Pedersen, der på islams vegne godkender flerkoneri, som naturligvis er forbudt efter dansk lovgivning. Ritzaus Bureau skriver den 23. maj følgende: »Kendt imam accepterer flerkoneri. En mand må have op til fire koner, mens kvinder kun må have én mand, understreger imam Abdul Wahid Pedersen. Flerkoneri kan være okay. Det mener imam Abdul Wahid Pedersen. Abdul Wahid Pedersens holdning bygger på koranens ord. - Det er tilladt for en mand at have op til fire koner, men det er ikke tilladt for en kvinde at have mere end en mand, påpeger han.« Hvordan kan man dog i Danmark acceptere en fremmed religion som islam, der i åbenlys strid med den danske lovgivning tillader flerkoneri. Det er helt uforståeligt! For Grundloven siger jo også helt tydeligt, at en fremmed religion ikke kan tillades i Danmark, hvis den strider mod den offentlige velanstændighed, og det gør islam jo unægteligt, for flerkoneri strider i allerhøjeste grad mod den offentlige velanstændighed. Grundloven siger med andre ord, at islam skal forbydes i Danmark, og nu venter vi så bare på, at politikerne tager Grundloven alvorligt. For det kan vel ikke være sådan, at man accepterer islams ulovlige principper alene for at lefle for de fremmede. Jo, sådan er det desværre, og det er meget sørgeligt.

Nogle overvejelser

Modstanderne af indvandringen må nu gøre sig klart, at et stop for indvandringen og en hjemsendelse af de fremmede, der allerede befinder sig her i landet, nødvendigvis forudsætter, at man først bliver i stand til at præge danskernes syn på de fremmede, så danskerne får et mere realistisk billede af de fremmede. Politikerne og medierne accepterer de fremmedes kolonisering af Danmark, og det kan man kun gøre, fordi folket som helhed stadig godtager politikernes og mediernes falske billede af de fremmede. Det er således politikernes og mediernes såkaldte positive opfattelse af de fremmede, der skal bekæmpes, for kan indvandrermodstanderne vise det danske folk, hvordan de fremmede virkelig er, så får folket også motivationen til få de fremmede fordrevet fra landet. Og i denne forbindelse er det vigtigste at gøre det helt klart for de almindelige danskere, hvordan de fremmede er anderledes end danskerne, og hvorfor de fremmede er ødelæggende for landet og bør sendes ud af Danmark. Kan vi som indvandrermodstandere forklare dette, og erstatte politikernes og mediernes falske og forskønnede billeder af de fremmede med det virkelige billede, så kan vi også få en folkelig opbakning til vort krav om de fremmedes fordrivelse. Men før dette kan realiseres står vi over for en vanskelig opgave, idet vi punkt for punkt skal gendrive den opfattelse af de fremmede, som politikerne og medierne giver udtryk for. Den officielle propaganda til fordel for de fremmede skal fejres til side, og propagandaen skal erstattes af en pålidelig information om de fremmede, der påpeger de fremmedes virkelige karakter og skadelige indflydelse. Når politikerne og medierne påstår, at de fremmede er ligesom danskerne, skønt enhver kan se, at dette er løgn, så er det vor opgave at påpege forskellen mellem danskerne og de fremmede. Men forskellen mellem danskere og fremmede begynder altså med dette ganske enkle, at de fremmede ser helt anderledes ud, og det er slet ikke nogen ligegyldig erkendelse. For når man erkender forskellen i udseende mellem danskere og fremmede, så må man nemlig også logisk set forvente en forskel i alt andet. Det ydre afspejler det indre, og når de fremmede ser anderledes ud end danskerne, så er det simpelthen fordi de fremmede *er* anderledes. Forskellen i udseende fremkommer som bekendt gennem en forskel i

etnisk oprindelse, dvs. i arveanlæg, og denne forskel har betydning helt ind i karakteren hos det enkelte individ. Det er således ikke tilfældigt, når de fremmede er langt mere kriminelle end danskerne, for det ligger allerede i de fremmedes gener. Man har naturligvis forsøgt at forklare de fremmedes almindeligt anerkendte og ganske voldsomme overkriminalitet sociologisk, men sammenligninger med kriminaliteten hos de dårligst stillede danskere, der har en meget lavere kriminalitet, beviser entydigt, at det ikke er de sociale forhold, der er afgørende. Sagen er simpelthen, at de fremmede gennem deres etniske oprindelse faktisk er mere disponeret for kriminalitet end danskerne. Dette er dog ikke hele forklaringen på den ubehagelige overkriminalitet, der følger de fremmede. Også de fremmedes kultur har betydning. De fremmede kommer fra lavkulturer præget af kriminalitet, og da kriminaliteten i disse kulturer nærmest er en livsform, så støtter de fremmedes kultur tendensen mod en kriminel levemåde. Det er i disse lavkulturer ingen skam at være kriminel, tværtimod anses den vellykkede kriminalitet for noget agtværdigt. Her i landet ser man eksempler på dette, når de fremmede knægte kører rundt i dyre sportsvogne med larmende musik og fører sig frem, skønt alle udmærket ved, at disse primitive knægte bare står og sælger sodavand i familiens kiosk og kun gennem kriminalitet kan finansiere deres vulgære luksus. Hvad vi som danskere foragter, den ynkelige kriminelles jubel over sit rov, det tager de fremmede som et udtryk for succes og storhed, for så underlødigt er de fremmedes kultur.

Også de fremmedes såkaldte religion præger de fremmede på en meget uheldig måde, idet den direkte opfordrer de fremmede til vold og terror. Mens kristendommen støtter et civiliseret samfundsliv, så forsøger de fremmedes primitive religion, der egentlig mere er en levemåde end en religion, at nedbryde den vestlige civilisation, og det er en fatal fejltagelse, at vi lader de fremmede dyrke deres religion i Danmark. Ved at tillade dette, så har vi åbnet porten for ondskaben og djævlerykelsen, for det er netop det, der er tale om her. Vi må altså også over for den danske offentlighed pege på de fremmedes religion som en del af problemet.

Fortsættes side 5

Nogle overvejelser

Fortsat fra side 4

De fremmede ser således ikke bare fremmede ud, de er anderledes og lever anderledes, og vigtigst af alt, de er ikke danskere, og derfor har de heller ingen ret til at bosætte sig i danskernes land. Når de fremmede alligevel bosætter sig i Danmark, så er der tale om en kolonisering, og koloniseringer bekæmper man, hvis man vil sit eget vel. At politikere og medierne så forsøger at indbilde os, at de fremmede også er danskere, det er kun komisk og kan ikke tages alvorligt. Hvis man ikke ser ud som en dansker, ikke er som en dansker, og ikke lever som en dansker, hvordan i alverden skulle man så kunne være en dansker? Vi må altså helt afvise, at politikere og medierne kan definere, hvem der er danskere. Man fødes som dansker, man bliver ikke dansker, og den forrykte svindel med de danske statsborgerskaber, der kastets i grams til de fremmede, gør ingen til dansker. Uanset hvad Folketinget vedtager, så kan en lov i Folketinget ikke gøre en fremmed til dansker, for hvad Folketinget producerer er kun papir, og intet papir kan ændre på et menneskes eller for den sags skyld et dyrs grundlæggende identitet.

Der er således særdeles gode grunde til at afvise de fremmede fra Danmark, men det bliver ikke gjort, og hele samfundet forgiftes gradvist af de fremmede. Og det må vi fortælle danskerne uden at lægge skjul på konsekvenserne af denne forgiftning, der fører i retningen af det danske samfunds undergang og landets forvandling til et multietnisk og multikulturelt kaos. Vi skal med andre ord fratage politikere og medierne monopol på at definere de fremmedes karakter og samfundsmæssige betydning, og vi skal indsætte vor egen forståelse af de fremmede i de almindelige danskeres verden. Ved at gøre dette motiverer vi folkets krav om en repatriering af de fremmede, og får vi først folket til at kræve dette, så vil det også ske, for vore magthavere er ikke stærke nok til at modstå kravet, når dette bare kommer fra en betydelig del af folket.

Nu vil nogle naturligvis spørge, hvordan skal vi som indvandrermotstandere kunne præge folks opfattelse af de fremmede, når politikere og medierne arbejder imod os? Ja, det er meget vanskeligt, og det vil desværre tage år, men hvis vi er principfaste nok, så vil det alligevel ske, lidt efter

lidt, bare vi bliver ved med vor informationsindsats. Politikere har udformet en såkaldt anti-racistisk lovgivning, der skal bevare deres meningsmonopol angående synet på de fremmede, og medierne bakker denne lovgivning op, men det betyder ikke meget, for denne lovgivning kan ikke stoppe den fremmedpolitisk debat. Lovgivningen forsøger ganske vist at kvæle den kritik af de fremmede, der kommer frem ad kanaler, som er under myndighedernes kontrol, men man skal ikke glemme, at med de moderne tekniske muligheder er en virkelig effektiv censur ikke mere mulig. Den berygtede racismeparagraf 266b har således spillet fallit, ikke fordi den er blevet ophævet men fordi den ikke kan håndhæves uden for det ganske lille område, der hedder information med kendt afsender, og information behøver som bekendt slet ikke at være med kendt afsender for at have en virkning. Som allerede opgøret i Sovjetunionen viste, så har laserprintereren reelt frataget myndighederne deres gamle meningsmonopol, da ingen myndigheder råder over så mange betjente, at de kan holde øje med alle laserprintere. Og Kommunismens fald i Sovjetunionen var ikke mindst et resultat af, at kommunistpartiet mistede monopol til at definere og offentligt formulere, hvad der er godt og ondt, og vort eget rådne multietniske samfundssystem vil også skride i afgrunden, hvis vi når frem til den situation, at indvandrermotstandernes information er lige så udbredt, som den officielle propaganda fra politikere og medier. Det hele drejer sig simpelthen om at komme i denne særlige situation, og derfor bør indvandrermotstanderne bestandigt finde på nye måder at sprede budskabet om nødvendigheden af en repatriering af de fremmede.

Og når nu almindelige danskere så får et mere realistisk billede af de fremmede, et billede som er tegnet af indvandrermotstanderne, hvad skal der så ske på kort sigt? Ja, erkendelsen af forskellen mellem danskerne og de fremmede og de fremmedes ødelæggende virkning på det danske samfund skal danne den bevidsthedsmæssige baggrund for den afstandtagen i hverdagen, som danskerne skal praktisere i forhold til de fremmede. For det er jo i dagligdagen, at folket har magten og ikke politikere og medierne.

Fortsættes på side 6

Nogle overvejelser

Fortsat fra side 5

Man skal således ikke bare erkende de fremmede som fremmede, man skal faktisk også behandle dem som fremmede. Politikerne og medierne reklamerer for en ligebehandling og en integration af de fremmede, men indvandrermodstanderne skal pege på det helt nødvendige og rimelige i en forskelsbehandling af de fremmede, netop ud fra erkendelsen af, at de fremmede *er* fremmede i forhold til danskerne. At der i øjeblikket findes en lovgivning, som forlanger en ligebehandling af de fremmede er ganske vist sandt, men det er også sandt, at denne lovgivning ikke betyder noget særligt i hverdagen. Hvis først en betydelig del af folket er overbevist om det rigtige i indvandrermodstandernes argumenter, så vil man under alle omstændigheder være i stand til at sabotere forsøget på at integrere de fremmede i det danske samfund, og dette er det kortsigtede mål, for det vil helt automatisk føre i retning mod det langsigtede mål. Kan de fremmede ikke integreres, så er den logiske følge jo, at de må hjemsendes. Det langsigtede mål er altså repatrieringen af de fremmede. Alle indvandrermodstandernes anstrengelser må og skal drive udviklingen i retning af en hjemsendelse af de fremmede og dermed en genoprettelse af den danske nationalstat, det danske Danmark. Dette er naturligvis et stort mål, og det kan måske tage tyve år at nå frem til det, men man skal altid holde sig for øje, at historiens hjul stadig drejer rundt, og hvad der er umuligt i dag, kan være muligt i morgen. Det vigtige er, at man bestandigt arbejder på at komme i den situation, hvor en fordrivelse af de fremmede er mulig, for historien viser, at det er selve bevidstheden om målet, der giver sejren i sidste ende. For netop dette med bevidstheden er det afgørende; indvandrermodstanderne må nødvendigvis have et bevidsthedsniveau, der er højere og dermed går ud over den bevidsthed, der er udtrykt i vort nuværende dårlige politisk-samfundsmæssige system. Man må kunne forstå, at næsten alle de nuværende love og såkaldte samfundsmæssige værdier ikke er andet end resultater af en tidligere bevidsthedskamp, hvor de landsforræderiske 68ere desværre sejrede, men at man nu også selv som borger har ret til fuldstændigt at vælte systemet over ende og indføre egne love og samfundsmæssige værdier, og at man i praksis kan gøre dette,

hvis blot man kan skaffe sig den fornødne folkelige opbakning til det. Man behøver altså ikke at være så imponeret af de såkaldte menneskerettigheder, diverse flygtningekonventioner, ligebehandlingslove og racismeparagraffer, der står i vejen for realiseringen af det danske Danmark, for det er ikke andet end papir, der blæser bort i vinden, når man smider det ud. Har man først folkets støtte, så kan man fordrive de fremmede og genoprette det rigtige Danmark uden at bekymre sig om alt det vrøvl, der er indført efter 1968. Det er nemt at indføre love, regler og såkaldte værdier, men det er også nemt at kassere dem igen. Hvad der er indført ved pennen, det kan som bekendt også fjernes med et pennestrøg. Det er ganske vist ikke sådan, at politikere og medier ser det, da disse tror at have indført evige værdier i samfundet gennem deres usmagelige leflen for de fremmede, men disse værdier er kun værdier for dem selv, og de er kun evige til de bliver afskaffet og erstattet af andre. Dette betyder jo selvsagt, at indvandrermodstanderne kun behøver at bekymre sig om at få deres budskab ud til folket og få folket til at støtte dette budskab, for sker dette først, så kan det rigtige Danmark også genopstå. Og vi behøver ikke at overbevise hele folket, bare en del af folket, for så vidt denne del kan gøres til en aktiv faktor. Man må nemlig forstå, at den nuværende landsødelæggende fremmedpolitik opretholdes af så lidt som 2-3 procent aktive i folket, der er hele opbakningen til politikere og medierne i denne sag. Det er således slet ikke de store folkeskarer, der står bag indvandringen, for disse folkeskarer gør absolut intet andet end stemmer på de opstillede hvert fjerde år, og det er faktisk mellem valgene, at politikken virkelig skabes. Al erfaring viser således, at blot 10 procent aktive i folket kan drive den politiske proces i den ønskede retning, og det er nu indvandrermodstandernes opgave at finde og overbevise dette 10 procent af folket. Det er måske ikke let, men det er heller ikke umuligt, og gennem en systematisk og årelang informationsindsats burde det være muligt. I realiteten er det derfor alene et spørgsmål om indvandrermodstandernes beslutsomhed og udholdenhed i de kommende år, om det virkelig skal lykkes for indvandrermodstanderne at få fordrevet de fremmede.

Nyheder

Om nogle racismesager

Statsadvokaten har nu opgivet at rejse sigtelse mod en række medlemmer af Dansk Folkeparti efter den berygtede racismeparagraf 266b, og det er også kun rimeligt, for det er en forbrydelse at anvende denne paragraf til at begrænse ytringsfriheden. En flok usle landsforrædere havde anmeldt medlemmerne af Dansk Folkeparti for bl.a. følgende udtalelser.

»Og hele forestillingen om "fornuftige muslimer", der støtter demokrati og menneskerettigheder, er en illusion«. - MOGENS CAMRE (Kristeligt Dagblad, 8.3.2006)

»Hvor kristendommen hersker, der har sagen at gøre med kærlighed til de ting, man har kær. Hvor islam hersker, er det derimod den højere selvfærdighed, der rent logisk ender ud i et altædende had og en uhyggelig trang til at udrydde andre mennesker«. - SØREN KRARUP (Berlingske Tidende, 2.2.2005)

»Befolkningen for hundrede år siden kunne ikke i deres vildeste fantasi have forestillet sig, at store bydele i København og andre danske storbyer i 2005 ville være befolket af mennesker på et lavere civilisationstrin.« - PIA KJÆRSGAARD (Ugebrev 2005)

Det er jo indlysende, at disse udsagn er fuldt lovlige, og dette resultat er statsadvokaten da også kommet til, men én af de usle angivere ved navn Rune Engelbrecht Larsen forsøger nu at få sagen rejst gennem rigsadvokaten, men det er selvfølgelig et håbløst foretagende. I øvrigt forstår vi ikke, hvorfor folk stadig tror, at de kan censurere kritikken af islam ved hjælp af den berygtede racismeparagraf. Man kan nemlig godt glemme det, hvis man tror, at en foragtelig jura kan forhindre kritikken af islam og de fremmede. Systemet kan dømmes folk i det uendelige for overtrædelse af §.266b, og ikke een vil skifte mening af den grund eller bare ophøre med sin kritik. Vi ved det, for vi er blevet dømt efter denne stalinistiske paragraf mange gange, og vi siger stadig det samme, som vi altid har sagt. Vi har ret til ytringsfrihed, og paragraf 266b er en forbrydelse, og vi er overbevist om, at man en dag vil straffe folk for deres anmeldelser, anklager og domme

efter denne forbryderiske paragraf.

Krænkelser i Norge

Hvor beskidte medierne kan være, det så man i Norge på Nationaldagen den 17. maj. Denne store nationale festdag fejrede NRK, dvs. det officielle norske nyhedsmedie, med at afbrænde det norske flag i en af udsendelserne. Man forstår jo udmærket, hvorfor flere nordmænd efterfølgende offentligt gav udtryk for, at de ansvarlige journalister burde gennembankes.

Muslimer i USA

Medierne oplyser nu, at »amerikanske muslimer har det godt, er veluddannede og har velbetalte stillinger og føler sig langt bedre integrerede i det amerikanske samfund end muslimer i Europa.« Det synes vi selvfølgelig, at muslimerne i Europa skulle drage konsekvensen af og rejse til USA, hvor de altså kan få det langt bedre.

En god nyhed

Det er med meget stor glæde, at vi kan oplyse om, at den muhamedanske terrorist og partisanleder, der udsatte en stor belønning for at slå de danske tegnere ihjel, der havde tegnet Jyllands-Postens berømte Muhammedtegninger, nu selv er blevet slået ihjel i Afghanistan. Amerikanerne skød denne etbenede sprællemænd og islamiske fanatiker under en aktion, og det skal amerikanerne have tak for. At slå en muhamedansk terrorist ihjel er en velgerning mod hele menneskeheden, der vækker stor glæde i himlen, men det er specielt en velgerning mod det danske folk, når det drejer sig om en muhamedansk terrorist, som har truet danskere på livet. Vi ser med forventning hen til, at amerikanerne får ram på endnu flere af de barbariske fremmede, der under Muhammedkrisen brændte Dannebrog af og truede danskerne på livet.

Terror

At terrortruslen er reel, det behøver man ikke at være i tvivl om. De fire tiltalte muhamedanere fra Vollsmose beskylder nu hinanden for at have arbejdet med morderiske bombeplaner. Muhammedanernes planer opstod på baggrund af vrede over Jyllands-Postens Muhammedtegninger og Danmarks rolle i Irak.

Bemærkninger

Om anti-racister

Det er et højst mærkværdigt forhold, at de danske patrioter jævnlige trues med vold af folk, der kalder sig selv anti-racister og ser sig selv som ikke-voldelige. Undskyldningen for truslerne plejer at være kampen mod racisterne og nazisterne, der angiveligt er voldelige. Her ser vi altså det mærkelige, at man bebrejder de såkaldte racister og nazister deres voldelighed, hvorefter man selv truer med endnu mere vold. Dette er altså anti-racisternes anti-vold, stadig mere vold, og anti-racisternes voldelighed fjerner fuldstændigt ethvert legitimt grundlag for deres såkaldte kamp mod racisme og nazisme. Anti-racisternes megen tale om racisme og fremmedhad er således blot et overfladisk påskud for at udøve vold og intet andet! Forholdet rejser også et interessant spørgsmål, hvordan kan disse anti-racister egentlig tro, at de selv er bedre mennesker end de racister og nazister, som de bestandigt taler om og vil forfølge? Er det i virkeligheden ikke sådan, at de såkaldte racister og nazister er langt bedre mennesker end anti-racisterne? Jo, sådan er det faktisk, og hvis man er i tvivl om dette faktum, så kan man blot spørge folk, der har været i kontakt med begge slags. Realiteten er jo, at anti-racisterne er en flok vilde pøbelknægte, der skaber kaos og vold omkring sig, og at de ledes af samvittighedsløse folk, der har gjort anti-racismen til en lukrativ levevej på skatteborgernes regning. Anti-racisterne får nemlig offentlige bevillinger til deres aktiviteter, og derved kommer de danske offentlige myndigheder til at støtte voldelige tiltag økonomisk.

Om den islamiske terror

Langsomt, meget langsomt, begynder myndighederne nu at erkende, at de islamistiske kredse i Vesteuropa udgør en potentiel terrortrussel. Medierne skriver således den 10. maj: »For første gang kan danskerne læse en vurdering af terrortruslen mod Danmark. Et nyt Center for Terroranalyse vil jævnlige informere offentligheden om truslen. Uden varsel kan der ske et terrorangreb i Danmark. I bestemte miljøer er der personer, som støtter terror, og der er også nogle, som er parat til at gå i aktion. Det kan danskerne læse i den første offentliggjorte vurdering af terrortruslen

fra Center for Terroranalyse. Befolkningen kan på Politiets Efterretningstjenestes hjemmeside få et lille kig ind i en større analyse, som centret netop har udsendt til landets politikredse. Terrorgrupper rundt om i Europa forsøger hele tiden at udvikle "nye, overraskende og dermed svært forudsigelige angrebsformer," hedder det blandt andet, men den offentliggjorte tekst rummer ikke mange detaljer. Med 162 ord gives en generel og overordnet beskrivelse af situationen. For eksempel fremgår det, at truslen især kommer fra "netværk, grupper og enkeltpersoner, der beklender sig til forskellige former for militant islamistisk ideologi."« Og nu er det interessante jo, at den omtalte islamistiske ideologi bare er et andet ord for islam, så enkelt er det simpelthen, for denne mærkelige skelnen mellem islam og islamisme er helt kunstig, og den er alene opfundet af politikere og medier, fordi de ikke direkte vil sætte islam og terror i forbindelse med hinanden. Men man kan ikke ændre på forholdene ude i samfundet bare ved at opfinde nye ord, og når man fra myndighedernes side betoner terrortruslen fra islamistiske kredse, så påstår man jo alligevel reelt, at der findes en terrortrussel, som udspringer af den islamiske tro. Hvis man skulle være i tvivl om dette forhold, så kan man jo bare studere definitionen på islamisme, hvoraf det klart fremgår, at islamisme udspringer af islam. Myndighederne vil altså ikke udpege islam som en terrortrussel, men man udpeger islamismen, hvilken altså udspringer af islam, og så er man jo lige vidt. Hvad myndighederne her åbent erkender er altså præcis det samme, som myndighederne tidligere har fået borgere dømt efter racismeparagraffen for at sige. Myndighedernes hykleri er helt åbenlyst, og man kan kun foragte myndighedernes angst for at sige sandheden, så den ikke kan misforstås. Man kender udmærket sandheden, men den er ikke politisk korrekt, og derfor opfinder man hele tiden nye ord, der skal dække over sandheden.

Det burde være politikernes pligt helt at ignorere dagspressens hyæner, for følger man dagspressen, så ødelægger man alt.

For et dansk Danmark

En meget vigtig udtalelse fra tillidsmanden i Dansk Folkeparti Per Dalgaard til Jyllands-Posten lyder: »Islam er den største trussel mod verdensfreden siden kommunismens fald.« Der er en dyb sandhed i disse ord, og det er utvivlsomt det klogeste, som noget medlem af Dansk Folkeparti nogensinde har udtalt. Og nu mangler vi bare, at hele det danske folk, ja, at alle europæere vil drage konsekvensen af denne erkendelse.

Om Georg Brandes

I det nye nummer af tidsskriftet *Danskeren*, udgivet af Den Danske Forening, findes en artikel af en Anders Bruun Laursen, der er et opgør med kulturradikalismen. Artiklen har titlen "Kulturradikal hjernevask af danskerne – i globalismens tjeneste, og den er ikke mindst et opgør med den første kulturradikale ideolog, den jødiske intellektuelle Georg Brandes. Og artiklen bringer et citat af Georg Brandes, der klart illustrerer vanviddet i den dyrkelse af Georg Brandes og kulturradikalismen, der stadig forekommer i den danske offentlighed. Den såkaldte dansker Georg Brandes sagde følgende: »Danskerne er det onskabsfuldeste og mest skident smålige folk, jeg har lært at kende.« Sådan skrev Georg Brandes, den anti-danske slyngel og forbryder, og det kunne han jo kun skrive, fordi han selv som jøde stod udenfor. Men nu er det, at både vi og tidsskriftet *Danskeren* ikke kan forstå den danske offentligheds groteske dyrkelse af Georg Brandes, når i han i stedet for burde forbandes som en afskyelig smædeskriver, der har bagtalt hele det danske folk. Men artiklen bringer også et andet citat, og dette citat er en meget præcis beskrivelse af Georg Brandes betydning. Den samtidige digter Holger Drachmann skrev følgende: »Georg Brandes udbreder åndelig smitte...« Ja, og denne åndelige smitte har perverteret den danske offentlighed og sat sin sidste giftige blomst i form af 68-ideologien, der er en modbydelig fortsættelse af kulturradikalismens forræderi mod danskheden.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org